

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 7. De resolutione emptionis ex ædilitio edicto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

ut traditur L. 2. C. de rescind. vendit. non autem lœso infra dimidium, idque ad cavendas tot lites, emendandam incuriam contrahentium, excitandam maiorem intentionem, ut lati deinceps cautius mercari discant, arg. L. 2. C. de furtis; excipiunt tamen communiter casum, quo lœso infra dimidium continget in estimatione dotis, sic Fachinæus l. 2. c. 29. Not. autem ex hoc, quod iure civili non succurratur per remedium legis 2. cit. lœso infra dimidium; non sequi lœdenter, non reperi in conscientia ad supplendum, quod deest justo pretio, ut fatentur omnes. In foro autem Ecclesiastico, lœso infra dimidium, esto non concedatur actio directa eo titulo rescindendi emptionem, arg. c. Cum dilecti, de Empt. & vendit. & c. 6. cod. Conceditur tamen actio indirecta, nimirum per viam denunciationis, ut lœdens adiungar ad satisfaciendum obligationi naturali, seu conscientiae; nam Ecclesia non patitur aliquid ultra justitiam fieri, ut dicitur, c. 1. §. sed diversum. de alienat. feudi.

Quæstio est, an hoc beneficium cit. legis 2. non tantum venditori, de quo lex expressè loquitur; sed etiam Emptori concedatur? &c. quod sic, juxta communiorum Doctorum opinionem apud Haunold. tom. 4. de Just. controv. 10. à n. 240. quia meritum causæ, cui lex constituit, non tam respicit personas, quam ipsam lœsionem; ergo si idem sit in Emptore, ac venditore, eadem etiam erit dispositio legis de Emptore; si autem quæras, qua lœso censeatur ultra dimidium? Resp. quod Civilista communiter dicant tunc, quando res valens solum 50. solvi debuit pretio ultra 100. Theologi autem; & Canonistæ apud Haunold. cit. quando res valens tantum 50. solvi debuit majoris, quam 75. non autem si infra.

Quæstio altera est, an hoc beneficium locum habeat non tantum in casu, quo lœso contingit in rebus immobilibus, & mobilibus pretiosis; sed etiam vilibus, modo lœso talis sit, ut merito in judicium deduci possit? Resp. quod sic; quia est idem meritum causæ; an autem in aliis quoque contractibus (extra emptionem, & venditionem) locuni

habeat? dubitatur. Sed de hoc videri potest Barbosa in cit. c. Cum dilecti de Empt. Habere locum in transactione, si lœso facta est in estimatione rei, super qua transactum est, docet Haunoldus cit. n. 242. ex L. Lucas 78. §. fin. ff. ad Senat. Consult. Trebell. & L. 15. §. 3. ff. de re judicat. Idem sentit Fachinæus cit. c. 20. si lœso facta sit in venditione facta ex decreto Judicis; quod etiam procedit de jure Canon. ex c. 3. & 6. de Empt.

§. 7.

De resolutione emptionis ex adilitio edicto.

Communis regula est, quod res vendita sine vitio praestanda sit. Deducitur ex L. 21. ff. tit. 1. de adilitio edito. Redhibitione, & quanto minoris; nā si secus factum sit, lœso conceditur actio redhibitoria, & estimatoria, seu quanto minoris. Redhibitoria est, qua agitur ad redhibendam, seu iterum habendam (hoc est recipiendam) rem venditam; & ad restituendum pretium; estimatoria, qua Emptor agit ad hoc, ut venditor refundat Emptori pretium, esto minoris emis-
set, si de vitio confitisset.

Quæstio est, quando competant Emptori ha actions? Resp. redhibitoriam. Emptori competere, si, cognito vitio, nullo modo rem emisset; estimatoriæ, si non emisset tanti; illam, iure communi durare per 6. menses; istam, per annum; in arbitrio Emptoris esse, utrum experiri velit illa, vel ita; si autem unam elegit, non posse postea alteram eligere L. 25. ff. de except. rei judicat.

Quæstio altera est, quæ actio detur? postquam Emptor rem venditam venditori redhibuit, & hic est in mora reddehi præmium? &c. quod Emptor idetur actio in factum. L. 3. §. 17. de act. redhib. scil. ad præmium recuperandum, & hæc actio perpetua est. Not. autem actionem præscriptis verbis esse, qua actor concludit, Reum condemnari debere secundum verba præscripta, narratis scilicet verbis conventionis; Si autem verba non interveniunt, & est tale aliquod factum,

362 Tract. in Lib. III. Decretal. Quæstio XVIII.

factum , propter quod est æquum dari actionem , isto casu *actio in factum* competit ; ubi actor simpliciter narrat factum , & perit reuin condemnari secundum qualitatem facti in libello deducti , sic Schneidevvinus l. 4. Instit. Tit. 15. de Interdict. n. 33.

ARTICULUS VI.

De periculo rei, perfecte, vel absoluē vendite, ac ejus fructibus.

1527 R Esp. 1. Si vendor alicujus rei in specie (hoc est in individuo) non est in mora tradendi , nec specialem rei curam in se suscepit , & res perit , periculum esse Emporis , modo eam servandi curam adhibuerit , quam solent alii diligentiores Patresfamilias ; habetur L. 34. §. 4. ff. de Empt.

1528 R. 2. Si contractus est conditionatus , & res perit ante conditionem positam , perire venditori ; Si vero pendente conditione solum minuitur , vel deterioratur , posita conditione damnum esse Emporis , acsi in principio contractus talis fuisse , L. 8. ff. de pericul. & commod.

1529 R. 3. Si res , quæ numerō , pondere , vel mensura constare dicuntur , vendantur per *aversionem* (Überhaupt) v. g. totus grex ovium , totus acervus tritici ; periculum esse penes Emporem , postquam contractus est perfectus , & independens à conditione expressa , vel subintellecta ; quia sic vendendo vendor à se avertit periculum ; Secus est , si ex designato dolio vendatur solum aliqua portio , & non totum : tunc enim periculum est vendoris ante rem ad mensam . L. 35. §. 5. ff. de contrah. empt. quia ut ibi dicitur , in his contractus prius non est perfectus.

1530 Not. autem , quod res constans numero , pondere , vel mensura , tota simul vendi possit , exprimendo aliquam quantitatcm duplicitimodo : nimirum vel ad corpus ; vel ad quantitatem , seu mensuram ; tunc venditio fieri dicitur potius ad corpus , quam ad mensuram , quando quantitas non adiicitur taxativè , seu re-

strictivè (in signum intentionis alligata illi quantitat) sed demonstrativè , seu solum ad distinctionem hujus corporis ab alio ; ut si quis dicat , vendo tibi meum fundum Tusculanum , qui est 10. jugerum ; econtra , si diceret , vendo tibi prima jugera ex meo fundo Tusculano , quantitatis adjectio fieret restrictivè , & venditio esset ad quantitatem ; his præmissis : quando quantitas est adjecta solum demonstrativè , solvendum est pretium , esto reperiatur quantitas adjecta excessus , vel defectus ; quia sic stat contractus quoad substantiam . v. Molin.D. 367. n. 9.

Ad alteram partem de fructibus rei 1531 venditæ Suppon . quod vendor tamdiu rei venditæ maneat dominus , etiam facta ipsius rei traditione , quam diu Emperor pretium non solvit , vel saltem offert , aut cautionem præstet fideisslriam , vel pignoratitiam , aut vendor fidem Emporis sequatur ; quia , si hac deficiunt , traditio facta processit ex intentione conditionata , si aliquid prædictorum præstitum fuerit §. 42. Instit. de R. D. & L. 5. §. 18. ff. de tributor. act. Ex quo autem colligatur Empori fides , habita à Creditore : V. Haunold. tom. 4. tr. 10. àn. 77.

Suppon . 2. quod regula generalis (Res 1531 *fructificat suo Domino*) patiatur exceptiōinem in contractu emptionis . Nam , si post emptionem fundo aliquid per alluvionem accesserit , ad Emporis commodum pertinet ; cum commodum ejus esse debeat , cujus periculum est §. 3. Instit. h. t. Deinde fructus rei venditæ , tempore perfecti contractus pendentes , tam maturi , quam immaturi , sunt Emporis , ac ei cum re tradendi L. 13. §. 10. ff. de act. empt. & L. 13. C. cod. intellige , nisi aliter conventum sit , ut ibidem dicitur ; quia fructus pendentes sunt pars fundi . L. 44. ff. de recipiendis . Et hoc verum est , licet Empor adhuc nihil eorum præstiterit , quorum defectu nondum in eum translatum est dominium ; sic Haunold. tom. 4. de Just. tr. 10. n. 64. §. illud tamen ; quia tunc periculum fructuum , jam est Emporis ; ergo & commodum , ut constat ex cit. §. 3.

Hoc probabilius etiam extenditur ad 1531 fru-